

Låt oss då även följa Anden

Predikan för Pingstdagen 2001 – 3 juni 2001

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus, ⁴som offrade sig för våra synder för att rädda oss ur den nuvarande onda tidsåldern, efter vår Guds och Faders vilja. ⁵Honom tillhör äran i evigheternas evigheter, amen (1:3-5).

Text: Galaterbrevet 6:1-10,14-16

Om ni tar en promenad i Göteborg någon eftermiddag, kommer ni kanske att se en kortbent kvinna som springer stigen framåt medan hennes skalliga, skäggiga man försöker att hålla jämna steg med henne. Min fru och jag tar ofta promenader på Göteborgs stigar. Jag kallar dem tillgivet "forcerade marscher." Det är en verklig utmaning att hålla jämna steg med Sandy när hon börjar att gå.

Jo, idag talar Herren om någon mycket viktigare som vi behöver hålla jämna steg med. Paulus uppmanar oss: Låt oss då även följa Anden. Paulus pekar på den riktiga motivationen när han uppmanar oss att berömma oss av vår Herre Jesu Kristi kors. Sedan ger Paulus oss en enkel riktlinje som visar oss vart den Helige Ande vill leda när han uppmanar oss att göra gott mot alla människor.

Paulus skrev sitt Galaterbrev ungefär 52 efter Kristus, och det betyder att Galaterbrevet sannolikt var det första av Pauli 13 brev. Paulus hade besökt Galatia, som är dagens Turkiet, vid både sin första och sin andra missionsresa. Strax efter att han lämnade Galatia den andra gången, uppstod ett problem som krävde hans omedelbara uppmärksamhet. Detta brev innehåller och särskilt dess stämning ger oss klart bevis om hur brådskande Paulus ansåg att situationen var. Ett surrogatvangelium predikades. Om galaterna trodde på det, skulle de förlora frälsningen och det eviga livet som Jesus vann.

Frälsningsplanen som Paulus predikade var helt enkel. Ångra era synder – dvs. se era synder som fördömliga brott mot Gud och känn en stor sorg över dem, bad Paulus. "Ångra era synder. Tro på Jesus från Nasaret. Ta emot hans förlåtelse, och ni får vara säkra på att ni är Guds barn och det eviga livets arvingar."

Detta enkla evangelium gav anledning till frågor för de omvända som hade judisk bakgrund. "Om frälsning är en fri gåva, vad blir det av reglerna som Mose gav i Gamla testamentet? Vad blir det av kosher mat, av inget arbete på sabbaten, och av omskärelse när pojkar är åtta dagar gamla? Har alla sådana saker plötsligt ingen betydelse?" Vissa judiska kristna, som kallas judaizers på engelska, oroade de nya icke-judiska kristna i Galatia. Sådana icke-judiska kristna följde inte Gamla testamentets religiösa regler. Judaizers begärde att icke-judiska kristna måste omskäras och de måste följa de andra detaljerna som ligger i Gamla testamentets religiösa lag. Det verkar som att dessa judaizers inte ifrågasatte Kristi fullkomliga liv eller hans oskyldiga död, men de sa att tron inte var

nog. Man tar emot Kristi välsignelser, så de, genom att bli proselyter, omvända till judaism. De sa: Tro på Jesus OCH uppfyll Gamla testamentets ceremonier.

En bevisföring som judaizers använde mot den fria nåden som Paulus predikade om hörs ännu idag. Frälsning endast på grund av Guds nåd är farlig, argumenterade de. Syndare behöver lagen så att de uppför sig väl. Människor behöver belöningar och straff för att hålla dem i schack. Människorna kommer aldrig att respektera Gud eller göra gott mot sin nästa om det inte finns en stark uppmuntran.

Paulus uppenbarar felet i bevisföringen som dessa judaizers använde. Evangeliet åstadkommer verklig kärlek till Gud och motiverar de troende att göra goda gärningar. Därför är lagen inte nödvändig som en kraft för att motivera de troendes uppförande. Tron på Jesus befriar oss inte bara från något, nämligen lagens krav. Men den befriar oss också för något, nämligen ett liv fyllt med glad tjänst mot Gud och vår nästa.

Gamla testamentets lag uppfylldes av Kristus. Han har befriat oss från den där lagen och från bestraffningen som vi förtjänade på grund av lagen. Denna sanning leder Paulus till slutsatsen: För min del vill jag aldrig berömma mig av något annat än vår Herre Jesu Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst för mig och jag för världen (14). Paulus, vars predikningar har väckt uppståndelse i hela världen böjer knä inför Jesu kors och bekänner att han inte är någonting och Herren Jesus är allt.

Paulus fortsätter: Det har ingen betydelse om man är omskuren eller oomskuren. Det som verkligen betyder något är en ny skapelse (15). Att skapa, som ordet används i Bibeln, betyder att göra till från ingenting. Vi är Guds skapelse. Han tog oss som inte var någonting och inte kunde tillföra någonting, och han gjorde oss till Guds barn. Det är huvudpunkten i Pauli Galaterbrev. Vår relation till Gud beror på Kristi verk för oss och arbetet som den Helige Ande gör inom oss när han ger oss tro. Vår relation till Gud beror inte alls på yttre ceremonier eller seder, och inte på något som vi kanske gör eller ger heller.

Paulus såg att det som låg bakom judaizers falska läror var syndig stolthet. De trodde att de var bättre, gudligare, mer frälsta än de låga icke-judiska. Judaizers var stolta över allt som de gjorde för att förtjäna frälsning. Paulus varnar dem och oss för sådan stolthet. Låt oss inte söka tom ära, inte utmana varandra och inte avundas varandra... Var och en skall pröva sina egna gärningar. Han behåller då för sig själv det som är värt att vara stolt över och jämför sig inte med andra (5:26-6:4). Det finns ingen plats för stolthet över vad vi gör för att hjälpa Gud. Det finns ingen plats för stolthet när vi jämför oss med andra syndiga människor heller. Å andra sidan grundas gudomlig stolthet på vad Gud gör i oss och vad han gör genom oss.

I vår tid fortsätter många att tro som judaizers. "Om man säger, 'Jesus förlåter synder och man behöver ingenting göra,' då kommer människor att göra vad de vill – då kommer ingen att göra vad som är gott." Lyssna noga eftersom detta är svårt. Det är sant att, eftersom Jesus förlåter alla synder och vi inget behöver göra, är vi troende fria att göra vad helst vi vill och det finns inget som tvingar oss att göra goda gärningar. Men – och bara en kristen kan förstå detta – friheten från lagen leder oss inte till ett liv som är i konflikt med Guds moraliska lag, därför att den kristna vill göra det som behagar Gud. Dessutom gör den kristna det fritt, villigt och glatt. Han gör det eftersom han vill; ingen tvingar honom att

leva så. Paulus beskriver det på detta sätt: Vad jag vill säga är detta: vandra i Anden, så kommer ni inte att göra vad köttet begär... De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med dess lidelser och begär (5:16-24).

Friheten från lagens slaveri är inte tillstånd att göra vad helst vi vill. I stället är vi nu en ny skapelse. Vi är Guds barn, och vårt nya jag vill verkligen behaga sin himmelska Far. Lagen och dess krav motiverar oss inte. Det är evangeliet, de goda nyheterna om Jesus och vad han har gjort för oss som driver på oss. Som Bibeln säger: Vi älskar därför att han först har älskat oss (1 Jo 4:19). På grund av vad Jesus har gjort för oss, skriver Paulus: Ty i Kristus Jesus beror det inte på om vi är omskurna eller oomskurna, utan om vi har en tro som är verksam i kärlek (5:6).

Paulus skriver: Om vi har liv genom Anden, låt oss då även följa Anden (5:25). Vad den Helige Ande åstadkommer i våra liv är glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning. Paulus ger oss några specifika exempel för att visa oss hur Andens frukter kommer att synas i den kristna människans liv.

Bröder, om ni kommer på någon med att begå en överträdelse, då skall ni som är andliga människor i mildhet upprätta en sådan. Men se till att inte du också blir frestad (v.1). Låt oss följa Anden genom att vara omtänksamma om dem som är svaga. När vi kommer ihåg situationen som gav anledning till Pauli Galaterbrev, kommer vi att förstå att galaterna hade mycket att ordna upp. Några i församlingen behövde dra sig tillbaka från falska läror som de hade omfattat. Andra behövde tillåta dem dra sig tillbaka som smärtfritt som möjligt. De fick inte strö salt i deras sår, hånskratta åt dem och säga: "Ha, Ha. Jag har rätt och ni har fel." Paulus uppmanar till vänlig behandling av dem som är svaga och har fel. Vad Paulus säger gäller inte bara på judaizers som vi kanske möter. Hans ord gäller också på våra relationer med alla andra människor. De starkare kristna hjälper de svagare.

Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag (6:2). Paulus använder bildspråk här. Vi tjänar vår Gud när vi hjälper våra nästa bära de bördor i livet som kommer till dem för att plåga och skada dem.

Ty den som tror sig vara något, fast han ingenting är, han bedrar sig själv. ⁴Var och en skall pröva sina egna gärningar. Han behåller då för sig själv det som är värt att vara stolt över och jämför sig inte med andra. ⁵Ty var och en skall bära sin egen börda (3-5). Det finns alltid frestelsen att jämföra oss med dem som är svagare och har stolthet att vi har större andlig makt. Som ett hjälpmedel mot det, påminner Paulus oss om att vi alla måste avlägga räkenskap inför vår rättfärdiga och fullkomliga Gud. Med hänsyn till Domedagen skall vi pröva våra egna gärningar. Det betyder att vi inte mäter oss med våra svaga nästas gärningar, men med normen som Gud, den fullkomliga domaren, kommer att använda. Guds standard tittar inte bara på ord eller gärningar, men också på tankar och motiv.

Pauli ord uppmanar till enskilt ansvar. Låt oss ta äktenskapet som ett exempel. Äktenskap är 100 procent/100 procent förhållande. Varje partner behöver ge 100 % ansträngning och anförtröende 100 % av tiden om äktenskapet skall bli den livslånga välsignelsen som Gud vill att det är. Den kristna tittar inte på sin äkta maka eller make för att se vad som är fel med den andra och för att klandra den andra för problem som de har. I stället börjar den kristna med sig själv och frågar: Vad kan jag göra för att förbättra mitt äktenskap? Vad kan jag ändra i mig själv för att bättre ära Gud genom att bli det slags man eller hustru som

Gud vill. Äktenskapet är heligt, och den kristna ser att hans gärningar i äktenskapet är ett tillfälle att visa kärlek och aktning för Gud som instiftade äktenskapet.

Paulus fortsätter: Men den som får undervisning i ordet bör dela med sig av allt gott till den som undervisar honom (v.6). Helt enkelt betyder det: Betala er pastor.

Paulus fortsätter att uppmana oss att följa den Helige Ande. Den som sår i sitt köotts åker skall av köttet skörda undergång, men den som sår i Andens åker skall av Anden skörda evigt liv. ⁹Låt oss inte tröttna på att göra gott. Ty när tiden är inne får vi skörda, om vi inte ger upp. ¹⁰Låt oss därför göra gott mot alla människor medan vi har tillfälle, och framför allt mot dem som delar vår tro (6:8-10). Paulus målar en bild till. Hans bild visar sådd och skörd. Hur man använder (sår) de världsliga sakerna som Gud ger bestämmer vilket resultat (skörd) man kommer att uppleva. Om ens syndiga natur bestämmer hur man använder sina ägodelar och sin tid, då kommer ens gärningar att vara helt självupptagna och själviska. Och resultatet kommer att vara förstörelse. Om den kristna sår gudomliga gärningar, är det det yttre tecknet, beviset, att levande tro lever i oss – och att Guds välsignelser säkerligen kommer att följa.

I Galaterbrevet går Paulus en försiktig balansgång. Han vill inte vända sig till den högra eller till den vänstra. Vi får inte lita på våra gärningar för frälsning och vara stolta över hur mycket vi gör för Gud. Å andra sidan, får vi inte återfälla in i syndens slaveri och förstöra den nya skapelsen som Gud har gjort oss till.

Gud vill att vårt kristna liv inte är en forcerad marsch, utan en skön daglig promenad med den Helige Ande, som sörjer för oss och vårt välbefinnande. Må Gud hjälpa oss att följa Anden. Han kommer att leda oss till att berömma oss av vår Herre Jesu Kristi kors och till att göra gott mot alla människor.